

194. Storbönnernas Vals.

Sömmarn är slut, fet ä va slut, kor ä häs-tar trin-da nu stå,
 får ä kal-var präktigt de må. La-dan ä full, vi må som gull,
 hö-et dof-tar fin ti-mo-tej, hö-li-a, hö-li-a, fin ti-mo-
 tej hö-li-a, ho-li-a hej. Re'n so-len sjun-ker bak
 stu-gans knut, blom-mor viss-na ä dö snart ut. Gul-na ä
 grå, trä-den de slå, hö-li-a, ho-li-a stå.

2. Jul så de' bli'
 då ska ni si
 ätes, drickes de' utåt hin
 gröten, fisken den ä' så fin.
 Livat å glatt,
 Ja rent besatt,
 dansar man mä gammal å ung,
 holia, holia, gammal å ung,
 känner sej liksom en kung.
 På juldasmåron en gök man tar
 sen till körkan man genast far.
 Då i vart hus,
 syns juleljus,
 holia, holia, ljus.

3. Tjugonda-knut,
 jula ä slut,
 då blir dans i nämndemans hus
 öl å brännvin i fulla krus.
 Undan de' går,
 knuffar man får,
 tös å pöjke famna varann,
 holia, holia, famna varann,
 stjäla en köss allt i-blann.
 Men bakom lagårn ä gäcken lös,
 där man slåss om Lars Olssons tös.
 Sen bli de bra,
 »mullbänk» de ta,
 holia, holia .ta.

G. Ekerot.